

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Impedimenta progressus Spiritualis quæ bonæ viduæ sollicitè declinanda
sunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

eam deduceres per semitam mandatorum tuorum ad habitaculum sanctorum tuum; respice quæso in me nec unquam oculis clementiæ ac prouidentia tua gubernate desine.

Benedicta sit sempiterna deitas quæ vice peccatorum, quas meruerunt peccata mea, dignata fuit rependere mihi beneficia sua seipsam largiendo. Nullum me momentum tantæ dignationis inmemorem offendet Benedictus Deus, & mater Domini nostri Iesu Christi, cû omnibus sanctis & Electis eius, qui semper mihi auxilio sint, vt dignè diuinum hoc Sacramentum suscipiam.

Intra o Domine spiritus tuus in animam meam, & transformet eam in te, vt uiuat in tali charitate, Humilitate, obedientia, paupertate spiritus, mortificatione carnis, & contemptu Mundi, qualem tu exemplo vitæ tuæ docuisti. Talibus vinculis me ianoda, vt nunquam possim separari, sed conseruus abs te, me in sæcula seculorum Amen.

*Impedimenta progressus Spirituales quæ ab
na vidua sollicitè declinanda sunt.*

Primum defectus humilitatis, quæ
fundamentum est & custodia virtutis,
nam

VIDUITATIS.

139

nam qui caret humilitate, abundat superbia, id est vniuersitate omniū vitiorum. Ingratitudo, quæ exiccat fontem diuinæ pietatis, & nimium quantum Deo displicet.

Superflua loquacitas, per quam omnis deuotio cordis euanescit, & constitatur Spiritus sanctus. Contemptus peccatorum venialium.

Voluntas tepida, & languens desiderium in virtutibus proficiendi. Non enim satiatur à Deo, nisi quem fames ac sitis vrget.

Horror difficultatis in via cælesti, & diffidentia de Deo. Negligentia in oratione, sicut enim qui non seminat, neq̄ metit, ita qui non orat, nō accipit. Vnde Christus, oportet semper orare, inquit, Conscientia æquo scrupulosior.

Præsumptio de acta vita quasi, ad metam perfectionis iam pertigeris.

Inconstantia in operibus bonis, nunc ea intermittendo, nunc resumendo.

Velle sequi proprii cerebri captum, & alius, maximè patrum spiritualium admonitiones negligere vecordia in domandis passionibus; nisi enim granū frumenti mortuum fuerit, fructum nullum affert.

Affixum esse rei alicui mundanæ, vt
diu

diuitijs, filijs, honori, aut similibus, Quod augmentum Spiritus nimio opere impedit. Indiscretio in excedendo modum, quando frequentantur exercitia etiam bona, quæ inde oritur, quod aliorum consilia posthabentur.

Oblivio præsentia Dei, propinqua mortis, & aliorum; Indulgere propriae voluntati, nec eam refranare in rebus etiam licitis; Prætere examen conscientia; Timorem Dei vilipendere: nec mentem aliquando ad superna attollere.

Non versari serio ac sincere cum Confessario, & confiteri nunc vni sacerdoti, alias alteri sine licentia Confessarij proprij.

Non conari euellere habitus peruersos; non repugnare proprijs inclinationibus, non exterminare ea vitia, in quibus communius faciliusque impingitur. Blandiri carni suæ, neque mortificationi eam subijcere.

Magni p̄dere respectus humanos, & velle complacere simul Deo & Mundo.

Non tollere occasiones, loci, temporis, societatis, conuersationis, & similibus rerum, quibus à seruitute Dei distrahimur.

Tem.

VIDUITATIS. 141

Tempus absque utilitate dilapidare,
otiosè & infructiosè.

Non conari ad scientiam earum, que
conducunt ad utilitatem animæ, cuius-
modi sunt legitimè confiteri, solidè
humiliari, & id genus alia.

Incuria in custodiendo corde, &
preparando illud ad recipiendam sem-
per nouam de cælo gratiam.

Desidia in disponenda anima ad re-
ceptionem venerabilis Eucharistiæ.

*Documenta S. Hieronymi pro viduis &
matronis Christianis.*

Principiò, sicut adiuncto sibi mari-
to placere cupit; ita conentur placere
Deo, quem loco mariti amandum de-
legerunt.

Sicut viuètes in Mundo, vanitatibus
vacauerunt illius, ita postquam migra-
runt ad Christum, operæpretium est,
vt abdicant se à vanitatibus quæ illi
contrariantur.

Dum viuerent in matrimonio, foue-
bant ac nutriebant corpus, vt educan-
tis filijs, & portando, matrimonij pon-
deri pares essent. Sic concedet vt post-
modum ad sobrietatem, & iugum
Christi illud assuefaciant.

Adcò